

РЕШЕНИЕ

№ 3470

гр. София, 12.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 13.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5970** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Е П.” О., гр. С. срещу ревизионен акт № * от 29.01.2010 г., издаден от Е Ц А на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 1050 от 19.07.2010 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като жалбоподателят твърди, че ревизиращият орган не е изпълнил задължението си да установи по надлежния ред липсата на реално осъществени доставки от дружествата „А” ЕООД, „А” ЕООД, „В” ЕООД, „М” О. и „Ф” ЕООД. Излага доводи за наличието на събрани в хода на ревизията и съдебното производство доказателства, от които се установява по категоричен начин осъществяването на процесните доставки. Искане за отмяната на ревизионния акт.

Ответната страна – Д. на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н., представлявана от юрк. Б изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 902382 от 06.04.2009 г., издадена от П К М – началник на сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С. е възложено извършването на ревизия на „Е П.” О. за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2008 г. – 28.02.2009 г. ЗВР е връчена на представляващ дружеството на 11.05.2009 г. Със заповед № 900320 от 30.06.2009 г., издадена от П К М – началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С. ревизионното производство е спряно, считано от 30.06.2009 г. до 30.09.2009 г. Процесната заповед е връчена на ревизираното лице на 30.07.2009 г.

Със заповед № 906288-В от 30.09.2009 г. производството по извършване на ревизията е възобновено, считано от 30.09.2009 г. Заповедта е връчена на 06.10.2009 г.

Изготвен е ревизионен доклад № 906288 от 25.11.2009 г., който е връчен на 30.11.2009 г.

Във връзка с подадена от дружеството молба в х. № 17-44-00-1587 от 02.12.2009 г. е издадено решение № 1155 от 03.12.2009 г. за продължаване срока на представяне на възражение по ревизионния доклад, считано до 15.01.2010 г. Решението е връчено на 04.12.2009 г.

В удължения срок ревизираното лице е упражнило правото си на възражение с вх. № 5-03-31 от 15.01.2010 г.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт № * от 29.01.2010 г., издаден от Е Ц А на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., упълномощена със ЗОКО № К 906288 от 27.11.2009 г. С ревизионния акт са определени задължения за довносяне общо в размер на 584 549,18 лева – ДДС в размер на 490 752,11 лева и лихви в размер на 93 797,07 лева.

Допълнителните определени с ревизионния акт задължения произтичат от извършени корекции на правото на приспадане на данъчен кредит по доставките от „А” ЕООД, „А” ЕООД, „В” ЕООД, „М” О. и „Ф” ЕООД, както следва:

1. отказано право на данъчен кредит по 24 бр. фактури с издател „А” ЕООД, подробно описани на стр. 4 и стр. 5 от ревизионния доклад в общ размер на 197 245, 26 лева с предмет на доставката – евродизел;
2. отказано право на данъчен кредит по фактури № 211 от 02.04.2008 г. с ДО – 20750,00 лева и ДДС в размер на 4150,00 лева с предмет –

извършено СМР по договор от 25.03.2008 г.; № 218 от 09.04.2008 г. с ДО – 19 800,00 лева и ДДС в размер на 3960,00 лева с предмет – извършено СМР по договор от 25.03.2008 г.; № 224 от 16.04.2008 г. с ДО – 21 600 лева и ДДС в размер на 4320 лева с предмет на доставката – извършено СМР по договор от 25.03.2008 г.; фактура № 232 от 23.04.2008 г. с ДО – 28 725 лева и ДДС в размер на 5745 лева с предмет на доставката – извършено СМР по договор от 25.03.2008 г.; фактура № 236 от 25.04.2008 г. с ДО – 9030 лева и ДДС в размер на 1806 лева с предмет – окончателно плащане по договор от 25.03.2008 г. и фактура № 240 от 30.04.2008 г. с ДО – 72 500 лева и ДДС в размер на 14 500 лева с предмет – изработване на рекламни брошури, издадени от „А” ЕООД;

3. отказано право на данъчен кредит по 7 бр. фактури с предмет на доставката – ДМГ 0,005% с издател „В” ЕООД в общ размер на 57538,74 лева;

4. отказано право на данъчен кредит по 21 бр. фактури с предмет на доставката – ДМГ 0,005%, пром газьол, евродизел с издател „М” ЕООД в общ размер на 192 770,00 лева;

5. отказано право на данъчен кредит по фактура № 336 от 14.01.2008 г. с ДО – 52000,00 лева и ДДС в размер на 10 400,00 лева с предмет на доставката – ДМГ 0,005% с издател „Ф” ЕООД.

Органите по приходите приемат, че не са изпълнени разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 25 от ЗДДС, като е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по описаните фактури.

Ревизионният акт е връчен на представляващ на дружеството на 08.02.2010 г., като жалбата до директора на Д. „О.” – гр. С. е подадена чрез ТД на Н. С. град с вх. 53-03-151 от 19.02.2010 г.

Между страните е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата на „Е П.” О. за срок от три месеца, считано до 05.07.2010 г.

До дружеството е изпратено писмо с изх. № 23-22-352 от 12.07.2010 г. на директора на Д. „О.” – гр. С., с което е уведомено, че 30-дневният срок за оспорване на мълчаливо потвърждаване на ревизионния акт е започнал да тече на 07.07.2010 г. и изтича на 05.08.2010 г.

Подадена е жалба до съда с вх. № 53-00-532 от 13.07.2010 г. по описа на Д. „О.” – гр. С. срещу ревизионния акт, като в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК решаващият орган се е произнесъл с решение № 1050 от 19.07.2010 г., с което е потвърден РА № * от 29.01.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на Н. С..

В хода на съдебното производство е изслушано и прието по делото заключение по съдебно-счетоводна експертиза със задачи да извърши

проверка в счетоводството на „Е П.” О. и счетоводните документи на доставчиците му и да посочи как са отразени счетоводно доставките, как е придобит предмета на процесните доставки, какъв е размерът на начислените с РА лихви в резултат на отказаното право на данъчен кредит и за какви последващи доставки са използвани горивата, предмет на доставките, по които е отказано право на данъчен кредит и начислен ли е ДДС от страна на „Е П.” О. по тези последващи доставки и в какъв размер. Вещото лице Е. С. е дало пълен отговор на поставените задачи, като заключението по ССчЕ не е оспорено от страните и съдът го кредитира изцяло като компетентно изготвено.

По делото са приети заверени копия от РА № * от 15.02.2010 г. и РД № 905087 от 14.12.2009 г., издадени по отношение на доставчика „А” ЕООД, РА № 805546 от 29.05.2009 г., издаден по отношение на доставчика „М” ЕООД и РА № * от 05.01.2009 г., издаден по отношение на доставчика „Ф” ЕООД, както и заверен превод на товарителници и фактури, издадени от гръцки контрагенти на доставчиците на ревизирувания субект, представени в хода на ревизионното производство на чужд език.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Производството пред съда е образувано по жалба на „Е П.” О. срещу мълчаливо потвърдения РА в удължения срок за произнасяне по чл. 156, ал. 7 от ДОПК. В 7-дневния срок за изпращане на преписката в съда е налице произнасяне от страна на директора на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. с решение № 1050 от 19.07.2010 г., което решение е валидно и допустимо и същото е породило правни последици. Следователно, жалбата на „Е П.” ЕООД, гр. С. се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт, потвърден с решение № 1050 от 19.07.2010 г. на директора на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по

приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 906288 от 27.11.2009 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена Е Ц А на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С. град. Процесната ЗОКО е издадена от П К М, заемаща длъжност началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” на ТД на Н. С. град, която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповед № РД – 01 – 131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. С. град. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от Е Ц А на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град. П. наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

П. издаването на обжалвания ревизионен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Основният спорен въпрос е по приложението на материалния закон.

1. По отношение на доставчика „А” ЕООД е констатирано, че през м.04.2008г. ревизираното лице е ползвало право на данъчен кредит в общ размер на 34 481, 00 лева по 6 бр. данъчни фактури.

Съгласно ПИНП № 2217 -902382 от 03.08.2009 г. изготвеното ИПДПОЗЛ изх. № 17-44-00-1587/2/ 03.06.2009 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК – извършени са две посещения на адреса за кореспонденция на доставчика, за което са съставени протоколи № 900339 от 15.06.2009 г. и № 900360 от 23.06.2009 г., удостоверяващи че на адреса на дружеството не е открит управител или представител. Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК, поставено на таблото за обявления на 25.06.2009 г. и свалено на 10.07.2009 г., както и е публикувано в Интернет. Изпратено е писмо с обратна разписка до дружеството, като същото се е върнало с отметка „получателят преместен на друг адрес”. До датата на съставяне на ПИНП няма представени документи от доставчика.

Съгласно извършена проверка в информационния масив на Н. „А” ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 16.02.2009 г., както и за периода м.04.2008 г. дружеството не е имало назначени лица по трудов договор.

В заключението по делото по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза са описани процесните фактури, които са с предмет – извършване на СМР по договор от 25.03.2008 г., като се установява, че както в хода на ревизията, така и в съдебното производство не са ангажирани доказателства за реалното осъществяване на процесните доставки по фактурите с издател „А” ЕООД. Вещото лице не е установило дали има

осчетоводяване на процесните фактури (липсва обсъждане на каквито и да било документи, касаещи доставките), включително и не е изследвало въпроса за извършването на доставките. В жалбата си до съда ревизирият субект не излага конкретни доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт в тази му част, както по отношение на другите доставчици. Липсата на доказателства за документалното отразяване на процесните доставки в счетоводството на получателя, включително и за тяхното извършване по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС обосновават извода за липса на облагаема доставка и за възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. Следователно, отказът на органите по приходите за признаване правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите с издател „А” ЕООД на основание чл. 68 от ЗДДС вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е правилен и обоснован. На жалбоподателя е указана доказателствената тежест да сочи и да представи доказателства, насочени към установяване реалното осъществяване на процесните доставки, но същият не е предприел активно процесуално поведение, поради което жалбата на „Е П.” О. срещу процесния РА в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по 6 бр. фактури, издадени от „А” ЕООД е неоснователна.

2. По отношение на доставките от „А” ЕООД е констатирано, че през данъчни периоди м.06, м.08, м.09, м.10, м.11, м.12.2008 г. и м.01.2009 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 197 245,26 лева по 24 бр. данъчни фактури, описани на стр. 4 и стр. 5 от ревизионния доклад. Предмет на процесните фактури е гориво – евродизел.

На 29.09.2009 г. в деловодството на ТД на Н. С., офис „В.” са постъпили документи от „А” ЕООД, като органите по приходите констатира, че не са представени: декларация за дейността на дружеството, начина на извършване на сделките с „Е П.” О., аналитични разпечатки на счетоводни сметки от гр. 20,30,411, оборотни ведомости по месеци, амортизационен план. Прието е, че не може да се докаже текущо начисляване на приходите и разходите, както и няма доказателства за техническата обезпеченост на дружеството да извърши доставките.

След проверка в информационната система на Н. е установено, че за периода 01.06.2008 г. – 31.01.2009 г. в „А” ЕООД е имало назначени лица по трудов договор – 10 човека на длъжност „машинен оператор производство на пластмасови изделия”.

Прието е, че представените от доставчика копия на документи за извършени ВОП от гръцки дружества не са придружени с превод на български език, като същите са нечетливи копия и не може да се получи

информация за доставчика, получателя, вида на стоката, количествата и стойността на стоките. Обоснован е изводът за липса на реално осъществени облагаеми доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и за липса на възникнало данъчно събитие.

Така приетото от органите по приходите е неправилно и е в противоречие със събраните в хода на ревизията и съдебното производство писмени доказателства и заключение на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза.

Съгласно отговора на поставената под № 1 задача по съдебно-счетоводната експертиза вещото лице е посочило, че за процесните периоди е осчетоводено като доставено от „А” О. на „Е П.” О. общо количество 149 310 литра евродизел на обща стойност 986 22.39 лева и начислен ДДС в размер на 197 245, 30 лева. Извършените продажби на дизелово гориво от „А” ЕООД са осчетоводени по дебита на сметка „Клиенти” със стойността на доставката с ДДС и по кредита на сметка 701 „Приходи от продажби” със стойността на дизеловото гориво и 4532 „Начислен ДДС за продажби” със стойността на начисления ДДС. Съгласно заключението доставеното гориво е заприходено по дебита на сметка 303 „Стоки” П. получателя с доставната стойност и платения акциз, като върху стойността на доставката е начислен ДДС. Видно от отразеното на стр. 5, 6, 7, 8, 9 и 10 от заключението във връзка с всяка една от процесните фактури има издаден приемо-предавателен протокол за предаване на стоката, подписан между двете страни.

В хода на ревизията са представени фактури за продажби на гориво към „Е П.” О. и за покупки от MAMIDOIL JETOIL и С, Г, митнически декларации, товарителници, сертификати за качество, акцизни декларации, банкови документи за платен акциз, разрешение за внос, издадено от Агенция Митници, протоколи, хронологични справки на сметки 410 и 4532, обратно складови ведомости.

Съгласно представената декларация от управителя на доставчика транспортът на горивото е извършен за сметка на доставчика.

Съгласно представените в хода на ревизията документи и заверен превод на същите в рамките на съдебното производство „А” ЕООД закупува от дружествата – MAMIDOIL JETOIL и С, Гърция съгласно фактура № SDE 1885/20.06.2008, бюлетин за изпращане – фактура № 0090/05.08.2008 г., бюлетин на изпращане – фактура № 0082/28.07.2008 г., бюлетин за изпращане – фактура № 109 от 22.08.2008 г., SDE 3661 от 17.10.2008 г., SDE 3967/04.11.2008г., SDE 091 от 24.10.2008 г., 0217 от 11.08.2008 г., 0212 от 10.11.2008 г., 0270 от 08.12.2008 г., 3882 от 31.10.2008 г., SDE 307 от 23.12.2008 г., SDE 39287 от 03.11.2008 г., SDE 3928 от 03.11.2008 г.,

0205 от 04.11.2008 г., 0211 от 10.11.2008 г. Представени са товарителници и бюлетини за изпращане на стоката – гориво с превод на български език, които не са оспорени от насрещната страна. Установява се, че за всеки внос на гориво е определен акциз по тарифата, който е надлежно внесен с преводни нареждания.

След съвкупна преценка на доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдебното производство съдът намира, че по фактурите с издател „А” ЕООД на получателя следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 197 245,26 лева. По безспорен начин е установено, че доставчикът е закупил горивото – евродизел от гореописаните гръцки дружества, като впоследствие е осъществил транспорта на стоката до РБ видно от митническите декларации, товарителниците, фактури за продажба, бюлетини за изпращане. На територията на страната доставчикът е заплатил дължимия акциз върху горивото видно от решенията на Агенция Митници, като закупеното гориво е продал на жалбоподателя с процесните фактури. Не е налице несъответствие между фактурираните закупени количества гориво от страна на „А” ЕООД от гръцките дружества и продаденото количество гориво на „Е П.” О., като не се установява надхвърляне на продаденото количество гориво на „Е П.” О. над закупеното количество гориво от гръцките дружества. С представянето на заверен превод на български език на ангажираните в хода на ревизията документи на чужд език от страна на жалбоподателя и съобразно приетото от вещото лице във връзка с доставките от „А” ЕООД се обосновава извода, че са оборени констатациите на ревизиращите за липса на реално осъществени доставки и за липса на възникнало данъчно събитие.

По така изложените съображения жалбата на „Е П.” О. срещу процесния ревизионен акт в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 197 245, 26 лева по фактури, издадени от „А” ЕООД за данъчни периоди м.06, м.08, м.09, м.10, м.11, м.12.2008 г. и м.01.2009 се явява основателна и ревизионният акт в тази част следва да се отмени като незаконосъобразен.

3. По отношение на доставчика „В” ЕООД е констатирано, че през данъчни периоди м. 11, м.12.2008 г. и м.01.2009 г. ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит в общ размер на 57 538,74 лева по 7 бр. данъчни фактури с предмет на доставката – гориво.

На 25.08.2009 г. в деловодството на ТД на Н. С., офис „В.” са постъпили документи от доставчика във връзка с връчено ИПДПОЗЛ. Органите по приходите констатира, че не са представени: декларация за дейността на дружеството, начина на извършване на сделките с „Е П.” О., аналитични

разпечатки на счетоводни сметки от гр. 20,30,411, оборотни ведомости по месеци, амортизационен план. Прието е, че не може да се докаже текущо начисляване на приходите и разходите, както и няма доказателства за техническата обезпеченост на дружеството да извърши доставките.

Установено е за периода м.11.2008 г. – 31.01.2009 г. в дружеството няма назначени лица по трудов договор. Прието е, че представените от доставчика копия на документи за извършени ВОП от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL не са придружени с превод на български език, като същите са нечетливи копия и не може да се получи информация за доставчика, получателя, вида на стоката, количествата и стойността на стоките. Обоснован е изводът за липса на реално осъществени облагаеми доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и за липса на възникнало данъчно събитие.

Приетото от органите по приходите и решаващия орган е неправилно и необосновано, като констатациите в РА относно доставките, извършени от „В” ЕООД са оборени въз основа на събраните в хода на ревизията и съдебното производство доказателства.

Видно от заключението на в.л. П. отговора на поставения под № 3 въпрос същото е констатирало, че 7 бр. фактури с издател „В” ЕООД са осчетоводени по дебита на сметка 410 „Клиенти” и по кредита на сметка 701 „Приходи” в размер на стойността на горивото по всяка фактури и по кредита на сметка 4532 „Начислен ДДС” в съответния размер. За всяка една от доставките между страните е подписан приемо-предавателен протокол, в който са описани съответното количество гориво и датата на предаването на стоката, които съвпадат с количеството гориво и датата на издаване на процесните фактури. По делото са приети като доказателства митнически декларации за извършен внос на гориво от „В” ЕООД от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL, като за внесеното количество гориво в счетоводството на доставчика са съставени счетоводни операции по заприходяването на стоката със стойността на доставеното гориво и платения акциз и начисления ДДС, като конкретните количества и стойности са подробни описани в констативната част на заключението – от стр. 13 до стр. 16.

В хода на ревизията са представени фактури за продажби на гориво към „Е П.” О. и за покупки на гориво от MAMIDOIL JETOIL, митнически декларации, товаарителници, сертификати за качество, акцизни декларации, банкови документи за платен акциз, разрешение за внос от Агенция Митници, хронологични справка на сметки 410 и 4532, заверена от Агенция Митници петролна база НЗП, гр. И, У. „Капитан Л. Кондаков” № 1, оборотни ведомости.

Установява се, че „В” ЕООД закупува процесното гориво с фактури № SDE 4111/18.11.2008, SDE 4364/03.11.2008, SDE 4398/05.12.2008, SDE 266/19.01.2009, SDE 267/23.01.2009, SDE 308/29.01.2009 от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL. В рамките на съдебното производство от жалбоподателя са представени товарителници и бюлетини за изпращане на стоката – гориво с превод на български език, които не са оспорени от насрещната страна. Установява се, че за всеки внос на гориво е определен акциз по тарифата, който е надлежно внесен с преводни нареждания.

След съвкупна преценка на доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдебното производство съдът намира, че по фактурите с издател „В” ЕООД на получателя следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 57 538,74 лева. По безспорен начин е установено, че доставчикът е закупил горивото – евродизел от горепосоченото гръцко дружество, като впоследствие е осъществил транспорта на стоката до РБ видно от митническите декларации, товарителниците, фактури за продажба, бюлетини за изпращане. На територията на страната доставчикът е заплатил дължимия акциз върху горивото видно от решенията на Агенция Митници, като закупеното гориво е продал на жалбоподателя с процесните фактури. Не е налице несъответствие между фактурираните закупени количества гориво от страна на „В” ЕООД от гръцкото дружество и продаденото количество гориво на „Е П.” О., като не се установява надхвърляне на продаденото количество гориво на „Е П.” О. над закупеното количество гориво от MAMIDOIL JETOIL. Налице е осчетоводяване на доставките у доставчика, както и осчетоводяване на процесните доставки П. получателя – ревизираното лице и заприходяване на стоките. П. така установеното изводът за липса на реално осъществена доставка по фактурите с издател „В” ЕООД, формулиран в оспорения ревизионен акт е неправилен.

По така изложените съображения жалбата на „Е П.” О. срещу процесния ревизионен акт в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 57 538,74 лева по фактури, издадени от „В” ЕООД за данъчни периоди м.11, м.12.2008 г. и м.01.2009 се явява основателна и ревизионният акт в тази част следва да се отмени като незаконосъобразен.

4. По отношение на доставчика „М” ЕООД е констатирано, че през данъчни периоди м. 01, м.02, м.03, м. 04, м.07, м.09 и м. 10.2008 г. ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 192 769,95 лева по 21 бр. фактури с предмет – доставка на гориво (описани подробно на стр. 9 от ревизионния акт).

Същите факти и обстоятелства, както по отношение на „А” ЕООД и „В”

ЕООД са констатирани от органите по приходите. На 25.08.2009 г. в деловодството на ТД на Н. С., офис „В.” съгласно опис с вх. № 17-44-00-1587 са входирани документи от „М” ЕООД, като не са представени: декларация за дейността на дружеството, начина на извършване на сделките с „Е П.” О., аналитични разпечатки на счетоводни сметки от гр. 20,30,411, оборотни ведомости по месеци, амортизационен план. Прието е, че не може да се докаже текущо начисляване на приходите и разходите, както и няма доказателства за техническата и кадрова обезпеченост на дружеството да извърши доставките. За периода 01.01.-31.10.2008 г. дружеството –доставчик няма назначени лица по трудов договор.

Прието е, че представените от доставчика копия на документи за извършени ВОП от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL не са придружени с превод на български език, като същите са нечетливи копия и не може да се получи информация за доставчика, получателя, вида на стоката, количествата и стойността на стоките. Обоснован е изводът за липса на реално осъществени облагаеми доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и за липса на възникнало данъчно събитие.

Съдът намира за неправилен и необоснован така формулирания от ревизиращите органи извод.

Видно от заключението на в.л. П. отговора на поставения под № 4 въпрос същото е констатирало, че 21 бр. фактури с издател „М” ЕООД са осчетоводени по дебитата на сметка 410 „Клиенти” и по кредита на сметка 701 „Приходи” в размер на стойността на горивото по всяка фактури и по кредита на сметка 4532 „Начислен ДДС” в съответния размер. За всяка една от доставките между страните е подписан приемо-предавателен протокол, в който са описани съответното количество гориво и датата на предаването на стоката, които съвпадат с количеството гориво и датата на издаване на процесните фактури. Представени са доказателства – платежни нареждания за заплащане на стойността и на начисления ДДС по фактурите (приложени на л. 181 до л.199 от делото). По делото са приети като доказателства митнически декларации за извършен внос на гориво от „М” ЕООД от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL, като за внесеното количество гориво в счетоводството на доставчика са съставени счетоводни операции по заприходяването на стоката със стойността на доставеното гориво и платения акциз и начисления ДДС, като конкретните количества и стойности са подробни описани в констативната част на заключението – от стр. 17 до стр. 22.

В хода на ревизията са представени фактури за продажби на гориво към „Е П.” О. и за покупки на гориво от MAMIDOIL JETOIL, митнически

декларации, товарителници, сертификати за качество, акцизни декларации, банкови документи за платен акциз, разрешение за внос от Агенция Митници, хронологични справка на сметки 410 и 4532, оборотни ведомости.

Установява се, че „М” ЕООД закупува процесното гориво с фактури № SDE 206 от 15.01.2008 г., 17.01.2008 г., SDE 280 от 18.01.2008 г., SDE 321 от 22.01.2008 г., SDE 484 от 06.02.2008 г. , SDE 485 от 06.02.2008 г., SDE 547 от 11.02.2008 г., SDE 548 от 11.02.2008 г., SDE 591 от 14.02.2008 г. , SDE 681 от 21.02.2008 г. , SDE 733 от 26.02.2008 г. , SDE 934 от 17.03.2008 г., SDE 855 от 07.03.2008 г., SDE 813 от 05.03.2008 г., SDE 839 от 06.03.2008 г. , SDE 252 от 17.01.2008 г. , SDE 1232 от 18.04.2008 г., SDE 2324 от 21.07.2008 г. , SDE 3189 от 17.09.2008 г. , SDE 3411 от 03.10.2008 г. от гръцкото дружество MAMIDOIL JETOIL. В рамките на съдебното производство от жалбоподателя са представени товарителници и бюлетини за изпращане на стоката – гориво с превод на български език, които не са оспорени от насрещната страна. Установява се, че за всеки внос на гориво е определен акциз по тарифата, който е надлежно внесен от доставчика с преводни нареждания.

След съвкупна преценка на доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдебното производство съдът намира, че по фактурите с издател „М” ЕООД на получателя следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 192 769, 95 лева. По безспорен начин е установено, че доставчикът е закупил горивото – евродизел от горепосоченото гръцко дружество, като впоследствие е осъществил транспорта на стоката до РБ видно от митническите декларации, товарителниците, фактури за продажба, бюлетини за изпращане. На територията на страната доставчикът е заплатил дължимия акциз върху горивото видно от решенията на Агенция Митници, като закупеното гориво е продал на жалбоподателя с процесните фактури. Не е налице несъответствие между фактурираните закупени количества гориво от страна на „М” ЕООД от гръцкото дружество и продаденото количество гориво на „Е П.” О., като не се установява надхвърляне на продаденото количество гориво на „Е П.” О. над закупеното количество гориво от MAMIDOIL JETOIL. Налице е осчетоводяване на доставките у доставчика, както и осчетоводяване на процесните доставки П. получателя – ревизираното лице и заприходяване на стоките. П. така установеното изводът за липса на реално осъществена доставка по фактурите с издател „М” ЕООД, формулиран в оспорения ревизионен акт е неправилен.

По така изложените съображения жалбата на „Е П.” О. срещу процесния ревизионен акт в частта относно отказаното право на приспадане на

данъчен кредит в общ размер на 192 769,95 лева по фактури, издадени от „М” ЕООД за данъчни периоди м.01, м.02, м.03, м.04, м.07, м.09 и м.10.2008 г. се явява основателна и ревизионният акт в тази част следва да се отмени като незаконосъобразен.

5. По отношение на доставчика „Ф” ЕООД, издател на фактура № 336 от 14.01.2008 г. с ДО – 52 000 лева и ДДС в размер на 10 400 лева с предмет – доставка на гориво е констатирано, че във връзка с връчено ИПДПОЗЛ лицето е представило фактури, издадени на „Е П.” О. и от предходен доставчик – С S.A., Г, митнически декларации, разрешения от Агенция „Митници”, товарителници, сертификати за качество, акцизни декларации, банкови документи за платен акциз, протоколи – осчетоводени доставки, банкови документи, разпечатки на счетоводни сметки, оборотни ведомости, фактури за транспорт, договор за наем, справка –декларация и дневник за продажби за м.01.2008 г. Органите по приходите констатира, че доставчикът не е представил декларация за дейността, начина на извършване на сделките с „Е П.” О., свидетелства от ГД „МИУ” за вместимостта на баките, документи за извършени плащания по договор за наем на баки за светли горива. От справка в информационната система на Н. е видно, че за периода м.01.2008 г. в дружеството има 3 назначени лица по трудов договор – секретар – 2 лица и шофьор – 1 лице.

Прието е, че представените копия от документи за осъществен ВОП не са придружени с необходимия превод на български език. В заключение е обоснован изводът, че по отношение на процесната доставка не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, поради което на получателя следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 400 лева.

Изводът на органите по приходите е неправилен и се оборва от събраните в тяхната съвкупност доказателства по време на ревизията и съдебното производство.

Съгласно заключението на в.л. по ССЧЕ П. отговора на въпрос № 5 процесната фактура е включена в дневника за продажби и в справката декларация за м.01.2008 г. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 410 „Клиенти” в размер на 62 400 лева и по кредита на сметка 701 „Приходи” в размер на стойността на горивото от 52 000 лева и по кредита на сметка 4532 „Начислен ДДС” в размер на 10 400 лева. За извършената продажба е подписан приемо-предавателен протокол на 14.01.2008 г. Установява се, че е налице разплащане по процесната фактура съгласно представеното банково извлечение на л. 525 от делото (приложение № 2).

От представените в хода на ревизията документи и заверения превод на същите е видно, че горивото е закупено от С S.A., Гърция през м.12.2007

г., като същото е превозено от Г до РБ и за закупеното гориво е заплатен дължимия от доставчика акциз видно от приложените удостоверения за платен акциз, издадени от Агенция „Митници”. Налице е разплащане между доставчика и гръцкото дружество съгласно приложените банкови извлечения. Закупеното от „Ф” ЕООД гориво от гръцкия контрагент е общо количество – 27 349 литра и 27334 литра, а количеството по процесната фактура с получател „Е П.” О. е 32 000 литра. От доставчика са представени и транспортни документи, включително и такива относно заплащане на транспортни разходи за превоза на горивото. Без значение за реалността на доставката е изследваният от органите по приходите факт за кадрова обезпеченост на доставчика, тъй като предмет на доставката е конкретна стока, а не извършването на услуга. Непредставянето на декларация от страна на управителя на „Ф” ЕООД относно дейността на дружеството и свидетелства от ГД „МИУ” за наетите баки за съхранение на светли горива също не могат да бъдат свързвани с въпроса относно осъществяването на доставката по процесната фактура.

Следователно, след съвкупна преценка на доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдебното производство съдът намира, че на „Е П.”О. следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 336 от 14.01.2008 г. в размер на 10 400,00 лева, издадена от „Ф” ЕООД. По безспорен начин е установено, че доставчикът е закупил горивото – евродизел от горепосоченото гръцко дружество, като впоследствие е осъществил транспорта на стоката до РБ видно от митническите декларации, товарителниците, фактури за продажба, бюлетините за изпращане. На територията на страната доставчикът е заплатил дължимия акциз върху горивото видно от решенията на Агенция Митници, като закупеното гориво е продал на жалбоподателя с процесната фактура, за което е съставен надлежен приемо-предавателен протокол. Процесната доставка е осчетоводена П. получателя, като от страна на ревизираното лице е налице заплащане на дължимата данъчна основа и ДДС.

П. така установеното изводът за липса на реално осъществена доставка по фактура № 336 от 14.01.2008 г., издадена от „Ф” ЕООД, формулиран в оспорения ревизионен акт е неправилен и ревизионният акт в тази си част следва да се отмени.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че след задълбочена преценка на всички събрани в хода на ревизията и съдебното производство писмени доказателства и заключение по ССЧЕ се обосновава извода за наличие на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и за наличие на данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС по

фактурите, издадени от „А” ЕООД, „В” ЕООД, „М” ЕООД и „Ф” ЕООД. Допълнителен аргумент в тази насока е и констатацията на вещото лице П. отговора на въпрос № 6 по ССЧЕ. За периода от 01.01.2008 г. до 28.02.2009 г. (за който са издадени процесните фактури) от дружеството – жалбоподател са извършени продажби на горива на стойност 5 052 172,42 лева, за които е начислен ДДС в размер на 1 034 916,76 лева. За същия период са осчетоводени доставки на горива на стойност 4 781 82,68 лева с начислен ДДС, осчетоводен по дебита на сметка 4531 „ДДС върху покупките” в размер на 982 525,35 лева, като отписаните продадени горива са на стойност 4 760 955,23 лева. Непризнатият на дружеството данъчен кредит за процесните периода е за гориво на стойност 2453760,55 лева с ДДС в размер на 490 752,11 лева. Следователно, от така посочените стойности се налага заключението, че ревизираното лице е закупило съответни количества гориво и впоследствие е извършило облагаеми доставки (продажби) на закупеното гориво, като стойността на продадените горива от получателя е по-малка от стойността на закупените количества горива от доставчици. Това означава, че предметът на всяка една от процесните доставки е бил използван за реализиране на последващи облагаеми доставки от жалбоподателя.

Съдът намира, че жалбата на „Е П.” О. срещу гореописания ревизионен акт в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите с издател „А” ЕООД следва да се отхвърли като неоснователна, а в останалата си част същата е основателна и ревизионният акт досежно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „А” ЕООД, „В” ЕООД, „М” ЕООД и „Ф” ЕООД следва да се отмени.

Поради липса на изрично направено от страна на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, съдът намира, че такива не му се дължат.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и на основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 1139, 60 (хиляда сто тридесет и девет лева и шестдесет стотинки) съразмерно на отхвърлената част на жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Е П.” О., гр. С. ревизионен акт № * от 29.01.2010

г., издаден от Е Ц А на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 1050 от 19.07.2010 г. на директора на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н. в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „А” ЕООД, „В” ЕООД, „М” ЕООД и „Ф” ЕООД

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Е П.” О., гр. С. в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА „Е П.” О., гр. С. да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н. сумата в размер на 1139,60 (хиляда сто тридесет и девет лева и шестдесет стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: